

نقش ویتامین‌ها در تقویت حافظه و سلامت کودکان و نوجوانان

احمد ابراهیم‌زاده

عضو هیأت علمی دانشگاه گیلان - گروه علوم تربیتی

چکیده:

سلامت جسمی و روانی انسان به میزان قابل توجهی به نوع تغذیه، کیفیت مواد غذایی و ویتامین‌ها مربوط است. این امر به ویژه در مرور کودکان و نوجوانان که در مراحل رشد به سرمه بینند و نیازهای غذایی متنوعی دارند، به مراتب دارای اهمیت بیشتری است. کودکان و نوجوانانی که اغلب از ضعف حافظه و عدم موفقیت در فعالیت‌های آموزشی و یادگیری شکایت دارند، شاید کمتر به نقش تغذیه و ویتامین‌ها در تأمین سلامت و تقویت حافظه واقف باشند. از سویی تغییرات سریع اجتماعی و فناوری‌های جدید، عادات تغذیه‌ای خانواده‌ها را دچار تحولات زیادی کرده است. هم چنین تبلیغات کاذب رسانه‌های جمعی عادات غلط تغذیه‌ای را (در قالب خوارکی‌های ظاهرآلوکس و فانتزی ولی اغلب فاقد ارزش غذایی و غیرطبیعی) در کودکان و نوجوانان دامن می‌زنند. بدین جهت ضرورت توجه به امر تغذیه و تجدید نظر در ساختار برنامه‌های غذایی و عوامل تأثیرگذار بر آن، الزامی به نظر می‌رسد. در این مقاله ضمن ارائه تعریف حافظه و انواع آن، نقش تغذیه و ویتامین‌ها در تقویت حافظه و سلامت کودکان و نوجوانان بررسی می‌شود و در پایان برای اصلاح وضعیت موجود در خانواده، مدرسه و چامعه پیشنهادهایی ارائه می‌گردد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرمال جلد علوم انسانی

نخواهد داشت. چون هر اندیشه و هر نوع عملی را برای همیشه به فراموشی می‌سپارد، لذا آموزش نیز بی‌فایده خواهد بود.» (توکه، ۱۳۸۲، ص ۲۷). هم‌چنین «در زندگی روزمره، ابزار شناخت، عملکرد و در نتیجه عناصر ارزشمند شخصیت ما، به حافظه متکی است. به عنوان مثال می‌توان از گسترش و افزایش دانسته‌ها، مهارت‌ها، قدرت استدلال، غنا و تنوع حالات، سرعت انتقال، زمینه‌های تصمیم‌گیری و قابلیت تطبیق با شرایط مختلف را نام برد.» (همان، ص ۱۸) گرچه هنوز هم در مورد حافظه و به خاطر آوردن مطالب توسط مغز آدمی پرسش‌های بسیار زیادی مطرح است، لیکن در بین عواملی که در تقویت و فعال بودن حافظه، به

مقدمه:

از دیرباز حافظه و نقش کلیدی آن در رشد و پیشرفت انسان‌ها، به ویژه کودکان و نوجوانان مورد توجه صاحب‌نظران تعلیم و تربیت، روان‌شناسان و حتی خانواده‌ها بوده است. بدون برخورداری از حافظه‌ای قوی و فعال، هرگونه آموزش و یادگیری و در نتیجه رشد و پیشرفت مورد تردید است و نمی‌تواند چندان پایدار و مؤثر باشد. حتی ممکن است در مواردی سلامت عمومی فرد دچار مخاطره گردد. «اگر انسان قدرت ضبط و حفظ دانسته‌ها و به یاد آوردن آن‌ها در زمان مناسب نداشته باشد، تعلیم و تربیت برای او هیچ‌گونه سودی

را به این صورت تعریف کرد: دانسته‌های کنونی از تجربه‌های گذشته.» (اسپرلینگ، ۱۳۶۷، ص ۹۱).

أنواع حافظة

«روان‌شناسان بین سه نوع حافظه تمایز قائل‌اند: حسی، کوتاه‌مدت و بلند‌مدت.

حافظة حسی (یا ثبت حسی)، بسیار کوتاه است. اگر تصویر یا صدایی در عرض یک ثانیه ذخیره نشود یا به نحوی با داشش موجود ارتباط پیدا نکند، از بین می‌رود. از این رو، هم چنان که در جاده رانندگی می‌کنید، درختان کنار جاده در حافظه حسی شما ثبت می‌شوند، ولی بازیابی نمی‌شوند، مگر آن که به آن‌ها فکر کنید یا به نحوی آن‌ها را پردازش کنید.

حافظة کوتاه‌مدت که گاهی به آن حافظة فعال گویند، حد اکثر تا ۳۰ ثانیه اطلاعات را نگه می‌دارد. اگر مثلاً شماره تلفنی را بشنوید فقط برای مدت ۳۰ ثانیه آن را در ذهن نگه می‌دارید، مگر آن را تکرار کنید یا به طریقی سعی کنید آن را به خاطر بسپارید.

حافظة طولانی‌مدت که گاهی اوقات به آن حافظة دائمی گویند، به دانشی اطلاق می‌شود که بالقوه برای مدتی طولانی

خصوص در کودکان و نوجوانان، نقش تعیین‌کننده‌ای دارد، می‌توان به نوع و کیفیت مواد غذایی، از جمله استفاده از ویتامین‌ها اشاره کرد.

متاسفانه امروزه در اغلب خانواده‌ها و به ویژه در بین کودکان و نوجوانان، آن گونه که باید به این مسئله مهم توجه نمی‌شود. در عوض رغبت به انواع چیزهای ساندویچ‌ها، سس‌ها، کنسروها، کیک‌ها، کولاها و... بسیار زیاد شده است. خوراکی‌هایی که فاقد عناصر مکافی و مورد نیاز بدن‌اند و در عین حال سبب افزایش نامتوازن وزن و مخاطرات گوناگون می‌شوند. «به عقیده دان‌مان برگ» دکتر روان‌شناس و نویسنده کتاب تقویت کننده‌های ذهن، بیش از ۷۰ درصد مواد غذایی مورد مصرف، مواد غذایی غیرطبیعی است. غذاهایی به عمل آمده فاقد فیبر (الیاف) بوده و چربی‌ها و روغن تأمین کننده سلامت بدن در این غذاها با حرارت و با اضافه کردن مواد شیمیایی ضمیمه شده‌اند.» (زمانی، ۱۳۸۱).

به طور کلی به نظر می‌رسد این وضعیت تحت تأثیر عوامل زیر قرار داشته باشد:

۱- تغییرات سریع در شیوه زندگی، کار و فعالیت مردم و خانواده‌ها.

۲- فناوری‌های جدید مواد غذایی و تنوع در عرضه مواد غذایی عمل آوری شده.

۳- به کارگیری تبلیغات کاذب در رسانه‌های جمعی برای جذب مشتری بیش تر.

حافظه چیست؟

حافظه «نگهداری یا ذخیره‌سازی اطلاعات است، با قدری قابلیت دسترسی به همان صورتی که در وهله اول به ذهن سپرده شده است.» (بیلر، ۱۳۷۱، ص ۶۱۵) «حافظه نوعی فعالیت ذهنی است که به ما امکان می‌دهد حالات خودآگاهی از قبیل لذات، دردها، تمایلات، خواست‌ها، احساسات، دریافت‌های حسی، اندیشه‌ها و قضاوت‌ها را حفظ کرده، آن‌ها را مجدداً در ذهن خویش بازیابیم. حافظه امکان بازشناسی و مراجعته به گذشته را به ما می‌دهد.» (توكه، ص ۱۳). «در بیش تر موارد منظور ما از این که بگوییم شخص مطلبی را یاد گرفته است، این است که آن شخص مطلب یاد گرفته شده را به خاطر بیاورد. این شکل از به خاطر آوردن را «حافظه» مربوط به آن مطلب می‌گویند. پس می‌توان حافظه

نیز به وضع رضایت بخش تری درآید.» (شهرآرای، ۱۳۷۲، ص ۹۲).

انواع حافظه از نظر عمل و کارکرد

۱- حافظه بینایی: «این نوع حافظه رایج‌ترین نوع حافظه است. به این ترتیب که با استفاده از حافظه بینایی تصاویری را که می‌بینیم، مکان‌هایی را که از آن‌ها عبور کرده‌ایم و صورت‌هایی را که با آن‌ها برخورد داشته‌ایم، ضبط می‌کنیم.

۲- حافظه شنوایی: در این نوع حافظه، صدای شخصی را که به او فکر می‌کنیم، می‌شنویم. هنگامی که یک مکالمه را باد

باقي می‌ماند و شاید هم برای همیشه، اطلاعات با ادغام شدن در دانش موجود در حافظه طولانی مدت ذخیره می‌شود.» (ماسن و دیگران، ۱۳۸۰، ص ۳۵۰ و ۳۵۱). «در امر آموزش و پرورش هدف آن است که طول مدت نگهداری چیزهایی که یاد می‌گیریم نامحدود و حتی المقدور دائمی باشد. یعنی باید آموختنی‌ها را از حافظه کوتاه مدت به حافظه بلند مدت منتقل کنیم. به علاوه چون استفاده از چند حس بیشتر از استفاده از یک حس در یادگیری اثر دارد، مریبان و والدین باید در یک زمان از چند حس استفاده کنند تا کارایی آن‌ها زیادتر شود و قدرت یادگیری و یادآوری کودکان و نوجوانان

◀ ▶

در بین عواملی که در تقویت و فعال بودن حافظه، به خصوص در کودکان و نوجوانان، نقش تعیین‌کننده‌ای دارد، می‌توان به نوع و کیفیت مواد غذایی، از جمله استفاده از ویتامین‌ها اشاره کرد.

آوری می‌کنیم، صحبت‌های مخاطب را به خاطر می‌آوریم و زمانی که می‌خواهیم درسی را به خاطر بیاوریم، صدای خود را می‌شنویم.

۳- حافظه حرکتی: این نوع حافظه حرکاتی را که از طریق عادت به دست آمده‌اند، ضبط می‌کند. همین حافظه است که انگشتان یک ماشین نویس را بدون آن که وی از فکر آگاه خود (که در حال شنیدن یا خواندن متنی برای تایپ کردن است) کمک بگیرد، هدایت می‌کند. در این حافظه تصاویر عضلانی (که از دست یا گلو سرچشمه می‌گیرد) جایگزین تصاویر بینایی یا شنوایی می‌شود، به همین دلیل برخی از کودکان هنگامی که مشق خود را در دفتری می‌نویسند، دست خود را به کمک می‌گیرند یا با صدای نیمه بلند می‌خوانند، تا بهتر حفظ شوند. این گونه افراد، افکار خوبیش را نه می‌بینند و نه می‌شنوند، بلکه آن‌ها را می‌گویند. تصاویری که حفظ شده و باقی می‌ماند، از نوع حرکات تلفظی است.

در واقع سه نوع اصلی حافظه عبارت‌اند از: حافظه بینایی، شنوایی و حرکتی، که در همه وجود دارد و در عین حال به طور معمول یکی از این سه، بردو حافظه دیگر غالب

نقش مواد غذایی و ویتامین‌ها در تقویت حافظه و سلامت انسان

اغلب در خانواده‌ها یا در مراکز آموزشی، با کودکان و نوجوانانی مواجه می‌شویم که از ضعف حافظه و عدم موفقیت در به یاد سپاری مطالب و فعالیت‌های آموزشی و درسی ارائه شده و به تبع آن به یاد آوردن آن‌ها شکایت دارند و گله‌مندند. آن‌ها ممکن است این وضعیت را به عوامل گوناگون نسبت داده، یا مربوط سازند؛ لیکن شاید کمتر به این نکته توجه داشته باشند که این ضعف و نارسایی می‌تواند ناشی از عدم برخورداری از یک الگوی مصرف مناسب مواد غذایی و نیز ویتامین‌ها باشد. چنان‌که در همین ارتباط حتی می‌توان بزرگسالانی را ملاحظه کرد که چون فاقد عادات مناسب مصرف مواد غذایی‌اند، به طور مرتب دچار ضعف یا نارسایی‌های روحی و جسمی‌اند. «این دسته از افراد به جای تغذیه درست و استفاده مناسب از انواع غذاها و مواد غذایی، کمبودهایشان را با انواع قرص‌ها و داروهای تکمیل کننده تأمین می‌کنند و در شرایط متفاوت غذایی به دلیل داشتن یک عادت خاص تغذیه‌ای دچار مشکل می‌شوند. آن‌ها معمولاً در دوران کودکی عادت‌های صحیح خوردن را نیاموخته‌اند.» (پیوند، ۲۹۳، ص

۳۵۰.

«برخورداری از سلامت جسمی پایه یک حافظه خوب است. ذهنی که درگیر بیماری‌های مختلف و ضعف عمومی است، قادر به تمرکز نیست و نمی‌تواند توجه کافی به مطلب داشته باشد، چراکه توانایی‌های آن بیش تر متوجه محافظت از خود می‌شود. مغز و سیستم عصبی باید به طور معمول ویتامین‌ها و مواد معدنی، گلوکز و خون سالم را دریافت کنند و از استراحت کافی برخوردار باشند، به طوری که بتوانند خود را برای ذخیره‌سازی اطلاعات و کسب نیروی تازه به منظور عملکرد بهتر آماده کنند.» (منشی زاده، ۱۳۸۲ و ۱۳۸۳). «کودکان حساس‌تر و آسیب‌پذیرتر از بزرگسالان‌اند

است. در بسیاری از مردم نیز هماهنگی مناسبی بین این سه نوع حافظه ملاحظه می‌شود که آنان را می‌توان جزو افراد متوسط یا عادی دانست. دانش‌آموزی که از این سه گروه افراد باشد، درسی را که دوباره تکرار می‌کند به صورت ذهنی می‌خواند، صدای معلم خویش را که این درس را برای وی توضیح داده می‌شنود و حرکاتی را که برای خواندن یا کپی کردن آن انجام شده، به خاطر می‌آورد. در این شرایط، حافظه‌ای که روی سه گروه تصاویر بینایی، شنوایی و حرکتی تأکید می‌کند، حافظه‌ای غنی، کامل و زنده است.» (توکه، ص ۱۴).

تا ۶ میلی گرم افزایش باید. در نوجوانان، کارگران، خانم‌های شیرده و خصوصاً افراد مبتلا به بیماری‌های کبدی که کبدشان برای تشیت ویتامین‌های B₁ دچار اشکال است، از این مقدار نیز باید فراتر رفت. از سوی دیگر چون تأثیر آن با حضور ویتامین C بیشتر می‌شود، بهتر است شخص مواد غذایی بی را که دارای مقادیر زیادی از این دو ویتامین است، با یکدیگر مصرف کند.

خوبی‌بخانه ویتامین B₁ کمیاب نیست و آن را می‌توان به مقدار زیاد در مخمر آبجوی تازه، جوانه غلات، هویج، سبوس، عدس، میوه‌های روغن‌دار نظیر گردو و فندق، زردهٔ تخم مرغ، جگر و سبزی‌های سبزیافت.» (توكه، ص ۱۰۵). از میان سایر ویتامین‌های گروه B₁، ویتامین B₆، سوای سایر خواص خود، اعصاب تحريك شده و افراد بی خواب را تسکین می‌دهد. کودکانی که رژیم غذایی‌شان از نظر ویتامین B₆ دچار کمبود باشد، به تشنج مبتلا می‌شوند. ... آزمایش‌هایی که روی گروهی از داوطلبین انجام شده نشان داده است، تغذیه‌ای که فاقد یک یا چند ویتامین گروه B باشد، می‌تواند به سرعت فشار عصبی، اسپاسم‌های عضلانی و تکان‌های غیر قابل اجتناب دست‌ها و سر را ایجاد کند.

«به عقیده دکتر «دان مان برگ» موز بهترین تقویت‌کنندهٔ مغز است. این بدان علت است که مجموعهٔ ویتامین B شامل: B₁، B₂، B₆ و B₁₂ همگی برای سلامت مغز و حافظه بسیار مفیدند. دکتر «مان برگ» علت این امر را چنین بیان می‌کند:

وکمبودها و اختلالات تغذیه‌ای موجب کاهش قدرت ایمنی آنان می‌شود و نیز آن‌ها را رنجور، بیمار و ناتوان خواهد ساخت. کودکان در مرحلهٔ یادگیری سریع قرار دارند و تغذیهٔ ناکافی و نامناسب می‌تواند قدرت یادگیری و حافظه آنان را تا حد قابل توجهی کاهش دهد و این امر می‌تواند در آینده نیروی فعال جامعه را فلچ کرده، خسارات عظیم و جبران‌ناپذیری به سلامت جامعه وارد سازد.» (سایت تبیان) برای این‌که کودکان سالم باشند و از تعادل عصبی مناسب برخوردار گردند، بهتر است ویتامین‌ها را در مقادیر کافی (یعنی حدود ۲۰۰ میلی گرم در روز) همراه با سایر شرابط، خصوصاً شرابط تغذیه‌ای و فیزیولوژیکی، مصرف نمایند. در این ارتباط ویتامین B₁ به طور کلی مجموعهٔ ویتامین‌های گروه B نقشی بسیار مهم بر عهده دارند. بنابراین در وهله اول این گروه از ویتامین‌ها و در ادامه برخی از ویتامین‌های دیگر از جمله ویتامین D، PP، A، C و B₆ که به صورت مستقیم یا غیر مستقیم برای کارایی مناسب بدن لازم‌اند، بررسی می‌شوند.

۱- ویتامین B₁ و مجموعهٔ ویتامین‌های گروه B

این ویتامین انتقال جریان عصبی را تأمین می‌کند. در صورتی که شخص به مقدار مناسب و کافی ویتامین B₁ مصرف کند، فعالیت فکری او بهبود می‌یابد، اندیشهٔ او باز می‌شود و حافظه‌اش تقویت می‌گردد.

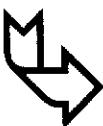
نیاز متوسط یک فرد بزرگسال به ویتامین B₁ دو میلی گرم در روز بوده، تجویز براین اساس است که مقدار مصرف به ۴

ویتامین B سطح هموسیستین بدن را کاهش می دهد، اسید آمینه ای که می تواند سلول های مغز را مسموم سازد، به عقیده ؤی غذاهای غنی از ویتامین B را حتماً باید جزو وعده های روزانه گذاشت.» (زمانی، ۱۳۸۱).

۲- ویتامین D

«ویتامین D ماده دیگری است که بهتر است آن را نادیده نگیریم، زیرا قسمت مهمی از متابولیسم کلسیم، (عنصری که برای کارهای مغزی لازم است) را تأمین می کند. متأسفانه این ویتامین در مواد غذایی معمول به مقدار کمی وجود دارد. ماهی ها، کره تابستانی، کره کاکائو و روغن کاکائو مقادیر قابل توجهی از این ماده را در خود دارند. هم چنین روغن جگر ماهی ها دارای مقدار زیادی از این ویتامین است. در زمستان با مصرف روغن جگر ماهی که به صورت کپسول نیز موجود است می توان آن را تأمین کرد.» (توکه، ص ۱۰۷). این ماده در

کودکان در مرحله یادگیری سریع
قرار دارد و تغذیه ناکافی و
نامناسب می تواند قدرت یادگیری
و حافظه آنان را تا حد قابل
توجهی کاهش دهد و این امر
می تواند در آینده نیروی فعال
جامعه را فلنج کرده. خسارات
عظیم و جبران ناپذیری به سلامت
جامعه وارد سازد.

تابستان تحت تأثیر مستقیم تابش آفتاب به پوست تولید می شود. «برای تولید ویتامین D در بدن، عوامل زیر مؤثرند:

- الف - شدت تابش نور خورشید به پوست
- ب - مدت زمان تابش خورشید
- ج - کیفیت تابش خورشید

براین اساس، باید نور خورشید به صورت ملایم به مدت نیم ساعت در روز به طور مستقیم به پوست کودک (نه از پشت شیشه) بتابد تا مقدار کافی ویتامین D در بدن تولید شود.» (سایت تبیان).

در مواد غذایی دیگر چون تخم مرغ، قارچ، جگر و شیرگاو مقادیر قابل توجهی از این ویتامین یافت می شود.

۳- ویتامین PP

فقدان این ویتامین موجب ناراحتی عجیب و خطرناک پلاگری می شود که با ناراحتی های عصبی و آسیب های جلدی تظاهر می کند. «این بیماری به صورت خستگی غیرمعمول، غمگین بودن، از دست دادن حافظه، بی خوابی، سرگیجه و ناراحتی های خاص دیگر بروز می کند. در همان حال، علائم دیگری نیز از طریق ناراحتی های گوارشی و پوست مشاهده می گردد. اگر بیماری تداوم پیدا کند، ناراحتی های گوارشی تشدید شده، ضعف و بی حالی به

مقدار قابل ملاحظه‌ای افزایش می‌یابد. ناراحتی‌های عصبی نیز شدید شده، منجر به جنون پلاگری خواهد شد که بیمار را به سمت خودکشی سوق می‌دهد.» (توکه، ص ۱۰۹). ویتامین PP برای کارایی مناسب سیستم اعصاب و خصوصاً حافظه ضروری است. در مورد ضعف شدید یا از دست دادن حافظه، اختلال روحی همراه با اندیشه خودکشی و ضعف عمومی همراه با سردد مدام، بهتر است از این ویتامین استفاده شود. قهوه، مخمر آبجو، جگر، آرد گندم سبوس دار، سویا، هویج، ماهیچه، سبزیجی، حبوبات، ماهی‌های چرب، شلغم و شیرگاو از جمله مواد غذایی‌اند که ویتامین PP دارند.

«تحقیقات نشان می‌دهد که به طور کلی اسیدهای چرب باعث افزایش حافظه و افزایش قدرت یادگیری شده، از زوال حافظه‌های ثبت شده بر روی معز جلوگیری می‌کند.» (جمهوری اسلامی، ۱۳۸۳).

۴- ویتامین A

«به نظر نمی‌رسد که این ویتامین نقش مهمی در عملکرد فکری و حافظه داشته باشد، ولی به طور غیر مستقیم منافعی برای اشخاصی که به کارهای فکری اشتغال دارند به همراه خواهد داشت. در واقع این عنصر به حفظ سلامت بینایی و تحریک اعمال قرنیه و شبکیه کمک می‌کند. آشکارترین نشانه کمبود ویتامین A ایکسروفتالیم است که بر اثر از هم جدا شدن و آسیب قرنیه به کوری منجر می‌شود. کمبود جزئی این ویتامین باعث شب کوری می‌گردد.

پتال جامع علوم انسانی

اغلب در خانواده‌ها یا در مراکز آموزشی، باکودکان و نوجوانانی مواجه می‌شویم که از ضعف حافظه و عدم موفقیت در به یاد سپاری مطالب و فعالیت‌های آموزشی و درسی ارائه شده و به تبع آن به یاد آوردن آن‌ها شکایت دارند و گله‌مندند. آن‌ها ممکن است این وضعیت را به عوامل گوناگون نسبت داده، یا مربوط سازند؛ لیکن شاید کمتر به این نکته توجه داشته باشند که این ضعف و نارسانی می‌تواند ناشی از عدم برخورداری از یک الگوی مصرف مناسب مواد غذایی و نیز ویتامین‌ها باشد.

صرف این مقدار اشکالی ایجاد نمی‌کند، زیرا ویتامین C در تمام مواد غذایی معمول ما خصوصاً میوه‌های دارای واکنش اسیدی و سبزی‌های دارای کلروفیل یا میوه‌های قرمز رنگ وجود دارد. برای مثال یک کاهوکه وزن آن ۱۰۰ گرم است، ۳۰ میلی گرم ویتامین C دارد و دو عدد پرتقال هر یک ۳۰ میلی گرم ویتامین C دارند که با مصرف آن‌ها تقریباً نیاز روزانه بر طرف می‌شود.» (همان، ص ۱۱۲ و ۱۱۳)

پیش‌نهاهای:

نقش با اهمیت تغذیه و ویتامین‌ها در تقویت حافظه، پیشرفت تحصیلی و موفقیت در فعالیت‌ها و نیز تأمین سلامت جسمی و روانی کودکان و نوجوانان باید به عنوان یک ضرورت در خانواده، مدرسه و جامعه مورد توجه قرار گیرد.

نقش با اهمیت تغذیه و
ویتامین‌ها در تقویت حافظه،
پیشرفت تحصیلی و موفقیت در
فعالیت‌ها و نیز تأمین سلامت

جسمی و روانی کودکان و
نوجوانان باید به عنوان یک
ضرورت در خانواده، مدرسه و
جامعه مورد توجه قرار گیرد.

به طور کلی یک محصل یا کسی که کارهای فکری دارد و غالباً این کار را زیر نور مصنوعی انجام می‌دهد، همیشه چشم‌های خود را خسته می‌کند و به همین دلیل باید با مصرف مقدار کافی ویتامین A از چشم‌های خود محافظت کند. البته این کار مشکل نیست، زیرا این ویتامین به مقدار فراوان در سبزی‌های سبز، میوه‌ها، جگر و کره تابستانی یافت می‌شود.» (توکه، ص ۱۱۱). به علاوه، پنیر، تخم مرغ، شیرگاو و گوشت گوساله نیز دارای مقادیر قابل توجهی از ویتامین A است.

۵- ویتامین C

«ویتامین C برای بدن ضروری است و به وفور در پوسته مغز (کورتکس) و مخچه یافت می‌شود، اما به نظر نمی‌رسد که به طور مستقیم در مکانیسم مغز دخالت داشته باشد. در عوض، عملکردی اساسی در کار عضلانی و کارایی غدد فوق کلیوی دارد. به عبارت دیگر، این ویتامین دارای قدرت تقویت عمومی است و به عنوان یک پیشگیری کننده از همه حالت‌های خستگی و کار بیش از حد، در مورد عضلات یا روان شخص، به کار می‌رود. بنابراین می‌توان این ویتامین را به ورزشکاران و افرادی که کار فکری انجام می‌دهند، خصوصاً دانش‌آموزان در دوره امتحانات توصیه کرد. از این ویتامین باید به مقدار ۸۰ تا ۱۵۰ میلی گرم در روز مصرف کرد.

برخورداری از سلامت جسمی
پایه یک حافظه خوب است.

ذهنی که درگیر بیماری‌های
مختلف و ضعف عمومی است.
 قادر به تمرکز نیست و نمی‌تواند
توجه کافی به مطلب داشته باشد،
چراکه توانایی‌های آن بیشتر
متوجه محافظت از خود

می‌شود. مغز و سیستم عصبی باید
به طور معمول ویتمین‌ها و مواد
معدنی، گلوکز و خون سالم را
دریافت کنند و از استراحت کافی
برخوردار باشند، به طوری که
بتوانند خود را برای ذخیره‌سازی
اطلاعات و کسب نیروی تازه به
منظور عملکرد بهتر آماده کنند.

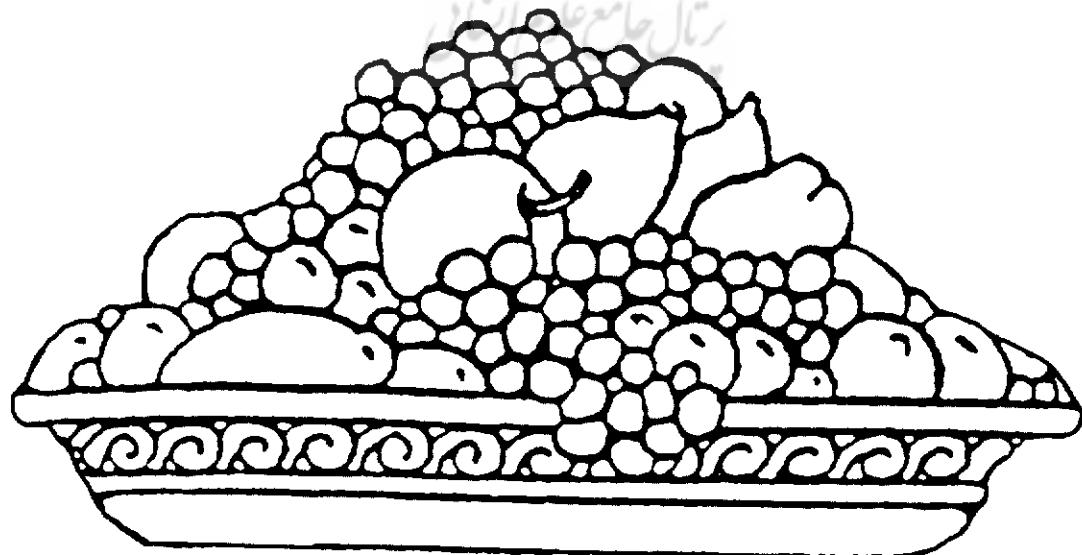
واقعیت این است که به رغم گسترش وسائل ارتباط
جمعی و افزایش روند آگاهی‌های عمومی در سطح مختلف
و نیز ارتقای سطح زندگی و متنوع شدن تغذیه مردم در چند
دهه اخیر، هنوز در بسیاری از خانواده‌ها به این مسئله مهم
توجه نمی‌شود. به نظر می‌رسد برای اصلاح این روند لازم
است:

۱- متخصصان تغذیه و مریبان تعلیم و تربیت دست به
دست هم داده، با پیش‌بینی آموزش‌های مناسب برای اولیا و
دانش‌آموزان، آنان را به نقش پر اهمیت ویتمین‌های توأم
حافظه و ارتقای سلامت جسمی و روانی انسان بیشتر آگاه
سازند. در همین مسیر برگزاری جشنواره‌ها تأثیر فراوانی در
بهبود تغذیه آنان خواهد داشت.

۲- برنامه‌ریزان و طراحان آموزشی، برای افزایش آگاهی
دانش‌آموزان، به تناسب هر مقطع تحصیلی، نتایج جدیدترین
یافته‌های علمی در مورد اهمیت ویتمین‌ها برای تأمین سلامت
انسان را به شیوه‌ای نو و مؤثر در کتاب‌های درسی درج نمایند.
برگزاری هفتة تغذیه در مدارس با حضور متخصصان مربوط
نیز می‌تواند به ارتقای آگاهی دانش‌آموزان کمک کند.

۳- روند تبلیغات مواد غذایی در وسائل ارتباط جمعی،
به ویژه در رادیو و تلویزیون، اصلاح گردد و از هرگونه سوء
استفاده از این رسانه‌ها که اغلب با بدآموزی موجب گرایش
کودکان و نوجوانان به خوراکی‌های کاذب و فاقد ارزش
غذایی می‌شوند، جلوگیری شود.

۴- در مراکز آموزشی از عرضه خوراکی‌هایی چون انواع
چیزی‌ها، کولاها، کیک‌ها و برگرهای حاوی مقادیر زیادی

- بیلر، رابرت (۱۳۷۱): کاربرد روان‌شناسی در آموزش، ترجمه پروین کدیور، جلد دوم، چاپ اول، تهران، انتشارات رشد.
- اسپریلینگ، آبراهام (۱۳۶۷): روان‌شناسی، ترجمه مهدی محی‌الدین بناب، تهران، نشر روز.
- پاول، هنری ماسن و دیگران (۱۳۸۰): رشد و شخصیت کودک، ترجمه مهشید یاسلی، چاپ هفدهم، تهران، نشر مرکز.
- شهر آرای، مهرناز (۱۳۷۲): روان‌شناسی یادگیری کودک و نوجوان، چاپ دوم، تهران، انتشارات رشد.
- مؤسسه پژوهشی کودکان دنیا (۱۳۸۲): کودکان سخت غذا، انتشارات کارگاه کودک، ماهنامه پیوند، تهران، انتشارات انجمن اولیا و مربیان.
- منشی زاده، محمد (۱۳۸۳ و ۱۳۸۲): چگونه حافظه خود را تقویت کنیم، روزنامه همشهری، تهران.
- تقویت قدرت یادگیری و حافظه با مصرف امگا، روزنامه جمهوری اسلامی، تهران، ۲۹ شهریور ۱۳۸۳.
- چه بخوریم تا مرکز فکری بهتری داشته باشیم، روزنامه جام، تهران، ۳۰ آبان ۱۳۸۳.

نمک، چربی و شکر است، جلوگیری شده، عرضه این گونه خوردنی‌ها منوط به غنی‌سازی آن‌ها با ویتامین‌ها و املاح مورد نیاز و نیز حذف مواد زاید و مخاطره‌آمیز شود و در مقابل، میوه‌های خشک نظیر بادام، گردو، فندق، آلبالو، توت، کشمش، انجیر، پسته و میوه‌های فصل چون مرکبات، سیب، موز، خرما و نوشیدنی‌هایی از قبیل شیر، دوغ کم نمک، چای، آب میوه طبیعی و ماء الشعیر در بسته‌بندی‌های مناسب در اختیار دانش آموzan قرار گیرد.

منابع:

- توک، روبرت (۱۳۸۲): چگونه حافظة برتر داشته باشیم، ترجمه ساعد زمان، چاپ پنجم، تهران، انتشارات ققنوس.
- زمانی، سهیلا (۱۳۸۱): ۸ روش شگفت‌انگیز برای بازسازی حافظه، روزنامه همشهری، تهران، شماره ۲۷۷۷.